

Forsatning? Vil det forelægge dem **samtidig** for Rigsdagen og Hertugdømmernes Stænderforsamling, saaledes at den **første** Forelæggelse af dem bliver samtidig? Bliver dette Tilfældet, saa er det aabenbart, at vor Indflydelse vil blive meget svækket; thi der indtræder da en Mellemtilstand, hvori vi, paa Grund af Grundloven, ikke kunne tage en endelig Beslutning før et temmeligt langt Tidsrum er forløbet. Men, mine Herrer! dette Tidsrum, som saaledes vil komme til at ligge imellem, at den slesvigke og holsteenske Stænderforsamling har yttret sig, og den endelige Afgjørelse, dette Tidsrum er det netop, som vil give Udlandet Leilighed til at indblande sig i vore indre Anliggender. Jeg troer, at, hvis min Opfattelse af den kongelige Kundgjørelse er den rigtige, saa maa Udlandet for Dieblikket støtte en aaben og ærlig Udførelse af den kongelige Kundgjørelse; men derimod er jeg ikke sikker paa, at, naar den slesvig-holsteenske Stænderforsamling forinden kommer sammen, og der fra dem komme Andragender, der ligne dem fra tidligere Dage, at da ikke først Preussen og Østerrig, og derefter de, der mere bekymre sig om Preussen og Østerrig end om Danmark, ville understøtte saadanne fra de slesvigke og holsteenske Stænderforsamlinger indkomne Andragender. Altsaa, for at undgaae denne Ulykke, for at undgaae yderligere at indblande Udlandet i vore indre Anliggender, gjælder det om en hurtig Afgjørelse, uden et altfor langt Mellemrum mellem Forelæggelsen og den endelige Beslutning. Jeg troer nu vel ikke, at Ministeriet ligesom har til Hensigt at søge at skaffe de slesvig-holsteenske Anmasselser forøget Indflydelse, ved at sørge for, at der kommer til at ligge et saadant faretruende Mellemrum imellem Fremlæggelsen og den endelige Afgjørelse; men jeg siger, at, dersom der ikke var et til det Lydske heldende Hjertelag i Ministeriet, saa vilde det af sig selv forlængst være blevet opmærksomt paa de store Farer, som true fra denne Kant (Hør!). Jeg troer saaledes, at der er tilstrækkelig Grund til Betygt, at der er tilstrækkelig Grund til Bekymring, netop fordi der i Ministeriets hele

Fremgangsmaade ikke viser sig et aldeles upartisk, men derimod et til det Lydske heldende Sindelag. Jeg mener ikke, at Ministeriet med fuld Klarhed og Bevidsthed virkelig har foresat sig at helde mere til den ene Side, end til den anden, skøndt det vel er muligt, at i alt Fald enkelte af Ministeriets Medlemmer, ved at flyttes over fra Statsraadet til Geheimestatsraadet, i den Grad have søgt saa aldeles at frigjøre sig for en større Partiskhed for det Danske, at de ubevidst ere komne til at helde noget mere end tidligere til det Lydske, men jeg siger, at der i Ministeriets hele Politik og hele offentlige Fremtræden synes at ligge en faretruende Tilbøielighed til Bestemmelser, hvorved en Hensyntagen til det Slesvigholsteenske fremtræder mere end godt er, og dette anseer jeg i høieste Grad farligt, thi jeg troer, at, naar den paatænkte Ordning ikke gennemføres med fuldkommen Upartiskhed, — og jeg forlanger ikke nogen Partiskhed for det Danske —, saa vil den hele Plan, om end ad en lang Omvei, omsider føre os til et Slesvig-Holsteen (Hør!). Der er ved Adressen forelagt os det Spørgsmaal til Afgjørelse, om vi have Tillid til Ministeriet? Vi ere nødsagede til at besvare dette Spørgsmaal. Lad os ikke herved overse vore egen Stilling. Bort Omraade gaaer ikke saa langt som Kongens Omraade, vort Omraade gaaer ikke saa langt som Ministeriets Omraade, ialfald ikke som alle Ministres Omraade. Jeg troer derfor, at Enhver ved at besvare dette Spørgsmaal maa gaae efter sin egen Anskuelse og efter sin egen, paa noie Prøvelse af alle Omstændigheder, grundede Overbevisning, og navnlig overvele, om man ikke vilde føre Hans Majestæt i Bildefarelse, dersom man ikke udtalte sin sande Mening, dersom man ikke fulgte Hans Majestæts til Folkets Repræsentanter udtalte Opfordring, om for ham at frembære sine Ønsker og Anskuelser. Derfor bør vi ikke tie, dersom vi have Mistillid, thi i vor Tausshed vilde ligge en Tillid til det nærværende Ministerium (Hør!). Jeg troer saaledes, at Enhver kun har at raadsføre sig med sin egen Overbevisning i denne Henseende, og jeg troer, at Hans Majestæt vil tage behørigt Hensyn til en Udtalelse af Rigsdagen, dersom man kommer til at beslutte en saadan, tage det